

DOMINICA XXI « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 85, 1-3

Inclína, Dómine, aurem tuam ad me, et exáudi me.
Salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die.

Collecta

Deus, qui fidélium mentes unius éfficis voluntátis,
da pópulis tuis id amáre quod præcipis,
id desideráre quod promíttis,
ut, inter mundánas varietátes,
ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia.
Per Dóminum.

Super oblata

Qui una semel hóstia, Dómine,
adoptiónis tibi pópulum acquisísti,
unitátis et pacis in Ecclésia tua
propítius nobis dona concédas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 103, 13-15

De fructu óperum tuórum, Dómine, satiábitur terra,
ut edúcas panem de terra, et vinum lætíficet cor hómínis.

Vel:

Io 6, 55

Qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem,
habet vitam ætérnam, dicit Dóminus;
et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Post communionem

Plenum, quæsumus, Dómine,
in nobis remédiu[m] tuæ miseratiónis operáre,
ac tales nos esse pèrfice propítius et sic fovéri,
ut tibi in ómnibus placére valeámus.
Per Christum.

DOMINICA XXII « PER ANNUM »

Ant. ad introitum

Ps 85, 3. 5

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die;
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Dicitur Glória in excélsis.**Collecta**

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectóribus nostris tui nóminis amórem,
et præsta, ut in nobis, religiónis augméto,
quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutríta custódiás.
Per Dóminum.

Anno A**Lectio prima***Factus est mihi sermo Domini in opprobrium.***Lectio libri Ieremíæ prophétæ**

20, 7-9

Seduxísti me, Dómine, et sedúctus sum; fórtior me
fuísti et invalúisti, factus sum in derísu[m] tota die,
omnes subsánnant me.

Quía iam olim loquor vocíferans iniquitátem et va-
stitátém clamito; et factus est mihi sermo Dómini in
oppróbru[m] et in derísu[m] tota die.

Et dixi: « Non recordábor eius neque loquar ultra
in nómine illius », et factus est in corde meo quasi
ignis exéstuans clausúsque in óssibus meis, et deféci
ferre non sústinens. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 (R.: 2 b)

R. Sitívit in te ánima mea, Dómine, Deus meus.

2 Deus, Deus meus es tu, ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
te desiderávit caro mea. R.3 In terra desérta et árida et inaquósa,
sic in sancto appáruí tibi,
ut vidérem virtútem tuam et glóriam tuam.4 Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas,
lábia mea laudábunt te. R.5 Sic benedícam te in vita mea,
et in nómine tuo levábo manus meas.6 Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea,
et lábiis exsultatiónis laudábit os meum. R.8 Quia fuísti adiútor meus,
et in velaménto alárum tuárum exsultábo.9 Adhæsít ánima mea post te,
me suscépit délixera tua. R.

Lectio secunda

Exhibete corpora vestra hostiam viventem.

Lectio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romános

12, 1-2

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut
exhibeátis córpora vestra hóstiam vivéntem sanctam
Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum;et nolíte conformári huic sæculo, sed transformá-
mini renovatióne mentis, ut probétis quid sit volúntas
Dei, quid bonum et bene placens et perféctum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Eph 1, 17-18

R. Allelúia. V. Pater Dómini nostri Iesu Christi illú-
minet óculos cordis nostri,
ut sciámus quæ sit spes vocatiónis nostræ.
R. Allelúia.

Evangelium

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

✠ Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum

16, 21-27

In illo témpore:

Cœpit Iesus osténdere discípulis suis quia oporteret
eum ire Hierosólymam et multa pati a senióribus et
príncipibus sacerdotum et scribis et occídi et tértia die
resúrgere.Et assúmens eum Petrus cœpit increpáre illum di-
cens: « Absit a te, Dómine, non erit tibi hoc ».Qui convérsus dixit Petro: « Vade post me, Sátana!
Scándalum es mihi, quia non sapis ea quæ Dei sunt
sed ea quæ hóminum ».Tunc Iesus dixit discípulis suis: « Si quis vult post
me veníre, abneget semetipsum et tollat crucem suam
et sequátur me.Qui enim volúerit ánimam suam salvam fácere,
perdet eam; qui autem perdiderit ánimam suam propter
me, invéniet eam.Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum
lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut
quam dabit homo commutatióne pro ánima sua?Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris
sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuique secún-
dum opus eius ». — Verbum Dómini.

Anno B

Lectio prima

*Non addetis ad verbum quod vobis loquor ...
custodite mandata Domini.*

Lectio libri Deuteronomii 4, 1-2. 6-8

Et nunc, Israel, audi præcepta et iudicia, quæ ego doceo te, ut faciens ea vivas et ingrediens possideas terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis.

Non addetis ad verbum, quod vobis loquor, nec auferetis ex eo: custodite mandata Domini Dei vestri, quæ ego præcipio vobis. Et observabitis et implebitis opere.

Hæc est enim vestra sapientia et intellectus coram populis, ut, audientes universa præcepta hæc, dicant: « En populus sapiens et intellegens, gens magna ».

Nec est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi sicut Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris.

Quæ est enim alia gens sic inclita, ut habeat cæremónias iustaque iudicia et universam legem, quam ego proponam hodie ante oculos vestros?

Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 a)

R. Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo?

² Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam;
³ qui loquitur veritatem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit proximo suo malum,
et opprobrium non intulit proximo suo.

⁴ Ad nihilum reputatus est in conspectu eius malignus,
timentes autem Dominum glorificat. R.

⁵ Qui pecuniam suam non dedit ad usuram,
et munera super innocentem non accepit.
Qui facit hæc, non movébitur in æternum. R.

Lectio secunda

Estote factores verbi.

Lectio Epistolæ beati Iacobi apostoli
1, 17-18. 21 b-22. 27

Fratres mei dilectissimi:

Omne datum optimum et omne donum perfectum de sursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio nec vicissitudinis obumbratio. Voluntarie genuit nos verbo veritatis, ut simus primitiæ quædam creaturæ eius.

In mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest salvare animas vestras. Estote autem factores verbi, et non auditores tantum fallentes vosmetipsos.

Religio munda et immaculata apud Deum et Patrem hæc est, visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum, et immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

Verbum Domini.

Alleluia Iac 1, 18

R. Alleluia. V. Voluntarie genuit nos Pater verbo veritatis,
ut simus initium aliquod creaturæ eius.
R. Alleluia.

Evangelium

*Relinquentes mandatum Dei
tenetis traditionem hominum.*

✠ Lécitio sancti Evangelii secúndum Marcum

In illo témpore:

7, 1-8. 14-15. 21-23

Convéniunt ad Iesum Pharisæi et quidam de scribis veniéntes ab Hierosólýmhis, et cum vidissent quosdam ex discipulis eius commúnibus mánibus, id est non lotis, manducáre panes

— Pharisæi enim et omnes Iudæi, nisi pugillo lavent manus non mandúcant, tenéntes tradiónem seniórum, et a foro nisi baptizéntur non cómedunt, et ália multa sunt quæ accepérunt servánda: baptismata cálicum et urceórum et æraméntórum et lectórum —

et intérogant eum Pharisæi et scribæ: « Quare discipulí tui non ámbulant iuxta tradiónem seniórum, sed commúnibus mánibus mandúcant panem? »

At ille dixit eis: « Bene prophetávit Isaías de vobis hypócritis, sicut scriptum est: " Pópulus hic lábiis me honórat, cor autem eórum longe est a me; in vanum autem me colunt, docéntes doctrínas præcépta hóminum ". Relinquéntes mandátum Dei tenétis tradiónem hóminum ».

Et advocáta íterum turba dicébat illis: « Audíte me omnes et intelligíte: Nihil est extra hóminem intróiens in eum, quod possit eum coinquináre; sed quæ de hómine procédunt, illa sunt quæ coinquinant hóminem.

Ab intus enim de corde hóminum cogitatiónes malæ procédunt, fornicatiónes, furta, homicídia, adultería, avarítiæ, nequítiæ, dolus, impudicítia, óculus malus, blasphemía, supérbia, stultítia: omnia hæc mala ab intus procédunt et coinquinant hóminem ».

Verbum Dómini.

Anno C

Lectio prima

Humilia te, et coram Deo invenies gratiam.

Lécitio libri Sirácidæ

3, 19-21. 30-31

Fili, in mansuetúdine ópera tua pérfice, et super hóminum glóriam diligéris. Quanto magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam, quóniam magna poténtia Dei solius, et ab humílibus honorátur.

Synagógæ superbórum non erit sánitas, frutex enim peccáti radicábitur in illis et non intellegétur. Cor sapiéntis intelligitur in sapiéntia, et auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 67, 4-5 ac. 6-7 ab. 10-11 (ꝛ.: cf. 11 b)

ꝛ. Parásti domum in bonitáte tua páuperi, Deus.

⁴ Et iustí læténtur et exsúltent in conspéctu Dei, et delecténtur in lætítia.

⁵ Cantáte Deo, psalmum dicíte nómini eius; Dóminus nomen illi. ꝛ.

⁶ Pater orphanórum et iudex viduárum, Deus in habitáculo sancto suo.

⁷ Deus, qui inhabitáre facit desolátos in domo, qui educit vinctos in prosperitátem. ꝛ.

¹⁰ Plúviam voluntáriam effundébas, Deus; hereditátem tuam infirmátam, tu refecísti eam.

¹¹ Animália tua habitábant in ea, parásti in bonitáte tua páuperi, Deus. ꝛ.

Lectio secunda

*Accessistis ad Sion Montem
et Civitatem Dei viventis.*

Lectio Epistolæ ad Hebræos 12, 18-19. 22-24 a

Fratres:

Non accessistis ad tractabilem et ardentem ignem et túrbinem et caliginem et procéllam et tubæ sonum et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusavérunt ne ultra eis fieret verbum.

Sed accessistis ad Sion Montem et Civitatem Dei viventis, Ierúsalem cælestem, et multa milia angelórum, frequéntiam et Ecclésiám primogenitórum qui conscripti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti Novi Mediatórem Iesum. — Verbum Dómini.

Alleluia Mt 11, 29 ab

℞. Alleluía. γ. Tóllite iugum meum super vos,
dicit Dóminus,
et discite a me, quia mitis sum et húmilis
corde. ℞. Alleluía.

Evangelium

*Qui se exaltat humiliabitur,
et qui se humiliat exaltabitur.*

✠ Lectio sancti Evangelíi secúndum Lucam 14, 1. 7-14

In illo témpore:

Factum est, cum intráret Iesus in domum cuiúsdam príncipis Pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum.

Dicébat autem ad invitátos parábolam, inténdens quómodo primos accúbitus eligerent, dicens ad illos:

« Cum invitátus fúeris ab áliquo ad núptias, non discúmbas in primo loco, ne forte honorátior te sit invitátus ab eo, et véniens is qui te et illum vocávit, dicat tibi: " Da huic locum "; et tunc incípias cum rubóre novíssimum locum tenére.

Sed cum vocátus fúeris, vade, recúmbe in novíssimo loco, ut cum vénerit qui te invitávit, dicat tibi: " Amíce, ascénde supérius ": tunc erit tibi glória coram ómnibus simul discumbéntibus. Quia omnis qui se exáltat humiliábitur; et qui se humiliat exaltábitur ».

Dicébat autem et ei qui se invitáverat: « Cum facis prándium aut cenam noli vocáre amícos tuos neque fratres tuos neque cognátos neque vicínos dívites, ne forte et ipsi te reinvítent, et fiat tibi retribútio.

Sed cum facis convívium voca páuperes, débiles, claudos, cæcos; et beátus eris, quia non habent retribuere tibi, retribuétur enim tibi in resurrectione iustórum ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Benedictiónem nobis, Dómine, cónferat salutárem
sacra semper oblátio,
ut, quod agit mystério, virtúte perficiat.
Per Christum.

Præfatio de dominicis « per annum », pp. 588-595.

Ant. ad communionem Ps 30, 20

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.

Vel: Mt 5, 9-10

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.
Beáti qui persecutiónem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Pane mensæ cælestis refécti, te, Dómine, deprecámur,
ut hoc nutríméntum caritátis corda nostra confírmet,
quátenus ad tibi ministrándum in frátribus excitémur.
Per Christum.

Feria secunda

Ant. ad introitum Ps 85, 3. 5

Miserére mihi, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die;
quia tu, Dómine, suávis ac mitis es,
et copiósus in misericórdia ómnibus invocántibus te.

Collecta

Deus virtútum, cuius est totum quod est óptimum,
ínsere pectóribus nostris tui nóminis amórem,
et præsta, ut in nobis, religiónis augméto,
quæ sunt bona nútrias,
ac, vigilánti stúdio, quæ sunt nutríta custódiás.
Per Dóminum.

Anno primo

Lectio prior

Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses 4, 13-17

Nólumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut
non contristémini sicut et céteri qui spem non habent.

Si enim crédimus quod Iesus mórtuus est et resurréxit,
ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum addúcet
cum eo.

Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos
qui vívimus, qui relínquimur in advéntum Dómini, non
præveniémus eos qui dormiérunt;

quóniam ipse Dóminus in iussu, in voce archángeli
et in tuba Dei, descéndet de cælo, et mórtui qui in
Christo sunt resúrgent primí,

deínde nos qui vívimus, qui relínquimur simul ra-
piémur cum illis in núbibus óbviám Dómino in áera:
et sic semper cum Dómino érimus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1 et 3. 4-5. 11-12. 13 (R.: 13 ab)

R. Venit Dóminus iudicáre terram.

- 1 Cantáte Dómino cánticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- 3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabilia eius. R.
- 4 Quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis,
terribilis est super omnes deos.
- 5 Quóniam omnes dii géntium inánia,
Dóminus autem cælos fecit. R.
- 11 Læténtur cæli et exsúltet terra,
sonet mare et plenitúdo eius;
- 12 gaudébunt campi et ómnia quæ in eis sunt. R.
- 13 Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum
a fácie Dómini, quia venit,
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in iustítia
et pópulos in veritáte sua. R.